

лънешъ за тѣхъ, бѣди утѣшеніе на сълзытъ имъ и помни че «който дава милостыниѣ на сиромасытъ, дава назимъ Богу. А блазъ на оногось който дава назимъ Богу, защото ся награждава стократно.

Дъще, бѣди всякога сладкодумна, честна, привѣтлива и разумна, и отбѣгвай всякога да не подражавашъ на любоугодничавытъ жены; защото, чедо, ты ще бѣдешъ хубавица, когато срамежливостъта разхубавява лицето ти съ причервяваніето си и добродѣтели украсяватъ сърдцето ти.

Дано въ послѣднійтъ часъ на живота си мога да кажъ че съмъ избавила момичето си отъ всякъ опасность, и азъ ще умрѣ твърдѣ благодарна, ако видѣхъ че изпълнявашъ горнитъ ми съѣты.»

Корнелія Гракховица

Римлянка.

Корнелія прочутата майка на славнытъ Гракховцы въ Римъ, подиръ смъртътъ на съпруга си, който остави дванадесетъ дѣца, съ достопохваликъ разумность посвети всичкытъ си грижи, какъ по-добрѣ да възпита чедата си. Отъ дванадесетытъ ѝ дѣца само три доживѣхъ до по-зрѣлъ възраст; а тѣ бѣхъ една дъщеря на име Семпронія, която ся ожени за Сципіона втораго, и двама сынове Тиверій и Гай, които тя възпита съ таквозъ прилѣжаніе, щото ако и да казватъ че тѣ были природно добри и способни, възпитаніето имъ обаче ползувало ги много повече отъ колкото природата имъ помогнала да станжтъ добри и достойни граждани.

Отговорътъ който тази достойна майка, Корнелія, даде на еднѣ другѣ женѣ, въ случай на разговорътъ имъ за гызденіето и драгоцѣннытъ украшения на женытъ, е знаменитъ по това че съдържава голѣмъ поука за всичкытъ майки въ всяко врѣме.

Веднѣжъ дошла при неѣ на посѣщеніе нѣкоя си жена изъ Кампаніѣ, богата но суетудренна, която обычала много да ся гызди и да ся хвали съ скѣпытъ си прѣмѣны и украшения; нейнытъ приказки не были освѣтъ за елмазенытъ ѝ цвѣты и прѣстени, за бисерытъ и другы кычо-